

ת"פ 8871/04/15 - מדינת ישראל נגד ווליד אבו סבית

בית משפט השלום בראשון לציון

07 נובמבר 2016

ת"פ 8871-04-15 מדינת ישראל נ' אבו

סבית

ת"פ 8870-04-15

בפני כב' השופט הבכיר, אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשם
ווליד אבו סבית

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אוראל רוזנצוויג

הנאשם וב"כ עו"ד אלפוחרי

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

רקע.

הנאשם הורשע, על סמך הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירות כדלקמן:

עבירה של הסגת גבול פלילית לפי סעיף 447(ב) וסעיף 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - "חוק העונשין");

עבירה של גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין;

עבירה של היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 וסעיף 29(א) לחוק העונשין;

עבירה של החזקת סכין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין;

עבירה של החזקת מכשירי פריצה לפי סעיף 409 לחוק העונשין.

עמוד 1

ואלה עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם:

בתאריך 4.4.15 בשעה 02:00 או בסמוך לכך הגיע הנאשם עם שלושה אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה (להלן- "האחרים") לבית עסק למכירת ברזל "דוד פלח- ברזלים" הממוקם באזור התעשייה בראשון לציון (להלן- "העסק"). הנאשם והאחרים נכנסו למתחם העסק והסיגו גבול כשהם רעולי פנים ומצוידים בלומים לשלוש מכולות בעסק אשר בהן כלי עבודה, מחסנים ומשרדי העסק באופן שחתכו את מנעולי המכולות. הנאשם והאחרים שברו מנעולי דלתות פנימיות וכן שברו 7 מצלמות אבטחה שהיו בעסק באמצעות הלומים. בהמשך למתואר, נטלו הנאשם והאחרים מחדר הישיבות שני מסכי טלוויזיה 40 אינץ' וכסף מזומן בסך של כ- 8,000 ₪, כלי עבודה הכוללים אקדח מסמרים, מקדחה של מקיטה, שני קונגו, מברגות, דיסקים, עינית לייזר, סכין נוי "מצ'טה" בעלת להב של כ- 45 ס"מ (להלן- "הסכין"), צנרת נחושת ומפתחות רכב מסוג פולקסווגן. בנסיבות אלה, הזעיק שומר העסק שוטרים אשר הבחינו בנאשם ובשניים מהאחרים כשהם בתוך מתחם העסק. מיד ובסמוך, נמלטו הנאשם והאחרים מפניהם של השוטרים עמי פרץ (להלן- "עמי") וואדים סירנוב (להלן- "ואדים") תוך שהם משליכים חלק מהרכוש שגנבו כשהשוטרים קוראים להלם לעצור. מיד ובסמוך תפס עמי את הנאשם עת נמלט מפניו כשעליו הסכין, פלייר פטנט, כפפות, גז מדמיע וסך של 7,900 ₪. במעשיו המתוארים, הסיג הנאשם גבול בצוותא חדא עם האחרים לעסק בכוונה לבצע בו גניבה או פשע וגרם להיזק לרכוש במזיד ושלא כדין אשר מוערך בסך של כ- 17,500 ₪, גנב את רכוש הבעלים שלא כדין והחזיק כלי פריצה וסכין שלא כדין.

במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים כי הנאשם יופנה לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן וכי בכפוף לתסקיר חיובי בפרמטרים של הירתמות לטיפול ככל שיידרש, העדר מסוכנות, אי פתיחת תיקים חדשים ונטילת אחריות, ייגזר עליו עונש מוסכם של שישה חודשי מאסר כולל הפעלת המאסר על תנאי בחופף שאפשר כי ירוצה בעבודות שירות במידה והנאשם יימצא מתאים לכך, וכן עונש של מאסר על תנאי, קנס, פיצוי והתחייבות להימנע מעבירה.

בהתאם לכך הוריתי על הפניית הנאשם לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן ולקבלת חוות דעת מאת הממונה על עבודות שירות בשב"ס.

ביום 17.5.16 שמעתי טיעוני הצדדים לעונש.

תסקירי שירות מבחן.

שירות המבחן נדרש לעניינו של הנאשם פעמיים, זאת לפי שהוריתי על הפניית הנאשם בשנית לשירות המבחן תוך שהתחשבתי בטענות הנאשם ובא כוחו לפיהן הנאשם התקשה בהבנה והיה נתון בלחץ בפני שירות המבחן.

התסקיר הראשון בעניינו של הנאשם לא בא בהמלצה חיובית היות והנאשם לא נטל אחריות על ביצוע העבירות בהן

הורשע ושלל נזקקות לטיפול. לפיכך סבור היה שירות המבחן כי יש מקום לענישה מוחשית בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי. שירות המבחן חזר על המלצתו אף בתסקיר המשלים לפי שהתרשם שעל אף שהנאשם שינה גירסתו ומסר כי למד לקח מהאירוע וביטא חרטה על מעשיו, מתקשה הוא לקחת אחריות מלאה על חלקו בביצוע העבירות, וכי הוא אינו מכיר בבעיה שהובילה אותו לביצוע העבירות ואינו מביע נכונות לבחון אלמנטים אלה בטיפול.

יצוין כי לאחר שהתקבל התסקיר המשלים, ובמועד שנקבע לשמיעת טיעונים לעונש, שב בא כוח הנאשם וביקש להפנות הנאשם בשלישית אל שירות המבחן בטענה כי שירות המבחן לא הבין את הנאשם וכי הנאשם מסכים להליך טיפולי. בהחלטת מאותו היום דחיתי הבקשה לפי שמצאתי את התסקיר משלים וסופי.

מתוך התסקיר עולה כי הנאשם בן 24, נשוי ואב לשלושה ילדים בגילאי 1-4 שנים, מתגורר עם משפחתו בפזורה הבדואית שבסמוך לערד. הנאשם סיים 9 שנות לימוד, לדבריו התקשה להבין את החומר הנלמד והסיבה בגינה הפסיק ללמוד קשורה במצב הכלכלי הקשה של משפחתו. הנאשם החל לעבוד מגיל 15 בתחום הבניין וממשיך לעבוד בתחום זה עד היום. הנאשם מסר כי אביו עזב את משפחתו כאשר היה בן 10 וכי מאז מתמודדת משפחתו עם קושי כלכלי רב. כמו כן מסר כי בשל היותו הבן הבכור במשפחה הרגיש שמוטלת עליו אחריות רבה לסייע בכלכלת המשפחה וכי הוא עדיין תומך כלכלית בששת אחיו הקטנים. באשר לנסיבות ביצוע העבירות מסר הנאשם גרסאות שונות לשירות המבחן. הנאשם מסר כי בשבוע שקדם לביצוע העבירות פוטר ממקום עבודתו ובמהלך אותו שבוע חיפש עבודה חדשה ולא מצא. לטענתו, שלושה מכרים מהכפר המתגוררים בסמוך אליו הציעו לבוא לחפש עימם עבודה בראשון לציון, וכי אחד מהם עבד זמן רב בראשון לציון בבית העסק "כץ" והציע לו לחפש עבודה במקום זה. הנאשם מסר כי טרם ביצע העבירות שהו בדירה של אחד מהאנשים בראשון לציון ולקראת הערב הלכו לבית העסק "כץ" לחפש עבודה, אך מנהל העבודה לא היה במקום. הנאשם טען תחילה בפני שירות המבחן כי עד שנאזק על ידי השוטר לא הבין כי מדובר בביצוע עבירה, ואילו בפגישתו הנוספת עם שירות המבחן סיפר הנאשם כי לאחר השעה 24:00 החליטו לחזור למקום במטרה לבצע גניבה. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן אך טען שהכסף המזומן שנתפס עליו שייך לו הואיל וזוהי משכורתו ממקום עבודתו האחרון. כמו כן טען שביצע את העבירות בשל מצבה הכלכלי הקשה של משפחתו וחובתו לתמוך במשפחתו. שירות המבחן בחן את גורמי הסיכון להישנות התנהגות עבריינית מצד הנאשם אל מול גורמי הסיכוי לשיקום. בכלל זאת ציין שירות המבחן כי הנאשם התקשה ליטול אחריות לביצוע העבירות בהן הורשע וצמצם את חלקו בהן. עם זאת צוין כי הנאשם גדל בתנאי מחיה קשים ביותר אשר אופיינו בחסר תמידי במוצרי מחיה בסיסיים ביותר וכי לאחר שאביו עזב את משפחתו נטל הוא אחריות על משפחתו והיווה הדמות המרכזית אשר דאגה לפרנסת המשפחה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם עושה מאמצים רבים בדאגה לפרנסת משפחתו גם לאחר שהקים משפחה משלו וכי שואף לחזור ולתפקד באופן נורמטיבי. יחד עם זאת, בסופו של תסקיר מצא שירות המבחן כי הנאשם לא מצא לערוך שינוי משמעותי בדפוס חשיבתו והוא אינו מכיר בבעיה שהובילה אותו לביצוע העבירה ולא מצא להירתם לטיפול שיבחן דפוסי חשיבתו ובעייתו שהובילו אותו לביצוע העבירה. שירות המבחן מצא להמליץ על עונש של מאסר בעבודות שירות.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות.

על פי חוות דעת הממונה על עבודות שירות נמצא הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות במסגרת העסקה שהותאמה לו.

טיעוני באי כוח הצדדים לעונש.

באת כוח המאשימה טענה כי נוכח התסקיר השלילי אין הנאשם עומד בתנאי ההסדר ולכן עתרה להשית עליו עונש של מאסר בפועל בגדרי מתחם הנע בין 10 לבין 24 חודשי מאסר, לצד הפעלת שלושה חודשי מאסר על תנאי שהוטל על הנאשם ביום 6.7.14 בגין הרשעה קודמת בעבירה של החזקת סכין שלא כדין, ענישה נלווית לרבות פיצוי למתלונן על הנזק שנגרם לו. באת כוח המאשימה טענה כי מעשי הנאשם פגעו פגיעה חמורה בערכים המוגנים שבעבירות, כי חלקו של הנאשם בביצוע העבירות הינו מרכזי וכי המדובר במעשים שבוצעו באופן מתוכנן על ידי הנאשם ואחרים כאשר הנאשם הצטייד מראש באמצעים לביצוע העבירות. כמו כן טענה כי אין לאמץ המלצת שירות המבחן לענישה בדרך של מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות לפי שהנאשם לא נטל אחריות על מעשיו ולא הורתע ממאסר מותנה שעמד נגדו. לביסוס עמדתה העונשית הפנתה לפסיקה: ת"פ (שלום ת"א) 150/12 **מדינת ישראל נ' נאסר ואח'** (ניתן ביום 28.2.13) שם דובר בנאשם שהורשע על יסוד הודאתו בשלוש עבירות של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה, בעבירה של החזקת מכשירי פריצה ובעבירה של היזק לרכוש במזיד. מתחם העונש ההולם את מעשי העבירה נקבע בין 9-20 חודשי מאסר בפועל. בתוך כך נגזר עונשו של הנאשם ל- 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי וקנס; ת"פ 38045-11-14 (שלום ב"ש) **מדינת ישראל נ' צרנוב** (ניתן ביום 19.3.15) שם דובר בנאשם אשר הורשע בעבירה של הסגת גבול, ועונשו נגזר, בהתאם להסדר, ל- 11 חודשי מאסר בפועל; רע"פ 322/15 **ג'אנח נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 22.1.15) שם דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור בין היתר בעניין גזר דין בגין עבירה של החזקת סכין אשר מתחם העונש שנקבע לה הועמד בין 6 לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

בא כוח הנאשם טען כי הנאשם עומד בכל תנאי ההסדר לעניין עונש בדמות מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, למעט הירתמותו לטיפול במסגרת שירות המבחן. לטענתו בין הנאשם לבין שירות המבחן אירעה אי הבנה בעניין נכונותו של הנאשם לקבלת טיפול וכי הנאשם מוכן לכל טיפול. על כן ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן. כמו כן טען כי יש להתחשב בגילו של הנאשם, בעברו הפלילי שאינו מכביד ובעובדה שלא ביצע עבירות נוספות. עוד טען כי אין מדובר בעבירה של פריצה אלא בעבירה של הסגת גבול למקום ריק מאדם כאשר הנאשם נתפס וכל מה שהיה עליו נתפס ולא נגרם נזק כלכלי ממעשיו. עם זאת ציין כי הנאשם מוכן לשלם פיצוי. באשר לעבירה של החזקת סכין טען כי המדובר בסכין שהנאשם לקח מהמקום. כמו כן טען כי יש להתחשב בכך שהנאשם פעל עם אחרים אולם הוא היחידי שנתפס.

דברי הנאשם.

הנאשם מסר כי הוא עובד כמחסנאי בחנות לחומרי בניין בבאר שבע.

דין והכרעה.

תחילה יש להידרש למחלוקת בין באי כוח הצדדים בשאלה האם, בהינתן תסקירי שירות המבחן ובמיוחד התסקיר המשלים, יש לראות הנאשם כמי שעומד בתנאי הסדר הטיעון באופן בו עונשו יהא העונש המוסכם והוא שישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

כאמור, שירות המבחן נדרש לעניינו של הנאשם פעמיים ואולם התרשמותו הראשונית לפיה הנאשם התקשה לקחת אחריות על העבירות שביצע וצמצם את חלקו בהן, כמו גם הביע חוסר מודעות לבעייתיות בהתנהגותו ושלל נזקקות טיפולית נותרה בעינה אף לאחר שפגש בנאשם פעם נוספת. מתוך התסקיר המשלים עולה כי אף בפגישתו השנייה של הנאשם עם שירות המבחן לא שינה הוא את דפוס חשיבתו על אף כי שינה את גרסתו אודות נסיבות ביצוע העבירות והודה בכך שהגיע עם האחרים למקום ביצוע העבירות כדי לבצע גניבה. כך למעשה ועל אף שהנאשם הודה בביצוע המעשים אין הוא מגלה הפנמה של חומרת מעשיו ונטילת אחריות ברורה ומלאה להם.

איני מוצא בהצהרת בא כוח הנאשם, במסגרת טיעוניו לעונש, כי הנאשם מוכן ונכון לכל טיפול- הצהרה מספיקה ומשכנעת אודות נכונות הנאשם להליך טיפולי ושיקומי שיסייע בידו לנהל אורחות חיים במסלול תקין ונורמטיבי, וזאת במיוחד נוכח שתי ההזדמנויות שניתנו לנאשם לבוא בפני שירות המבחן ואשר בהן השמיע הנאשם עמדה אחרת. איני מוצא אף אחיזה לטענות בא כוח הנאשם אודות קשיי הבנה בין הנאשם לבין שירות המבחן, מקום בו שירות המבחן ציין מפורשות בתסקיר הראשון כי הנאשם "בעל יכולות וורבליות טובות".

לנוכח כל זאת, אני דוחה עמדת בא כוח הנאשם לפיה הנאשם עמד בתנאי הסדר הטיעון, ומקבל את עמדת באת כוח המאשימה לפיה אין ההסכמה העונשית שבהסדר רלבנטית עוד לנאשם.

יש, אפוא, לגזור עונשו של הנאשם על פי דין.

הדרך לגזירת דינו של נאשם מותווית בתיקון 113 לחוק העונשין לפיו יש תחילה לקבוע את מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות בהתאם לעיקרון ההלימה ובהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

באשר לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם איני מוצא להכביר מילים לפי שהדברים ברורים וידועים. עם זאת ראוי לציין כי אין המדובר בפגיעה ברכוש של הפרט אלא אף בפגיעה בפרטיותו ובתחושת ביטחונו האישי של הפרט ושל הציבור ובכך חומרתם הגבוהה של המעשים.

בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה מעלה כי הנאשם חבר יחד עם אחרים שהם לפחות שניים במטרה להסיג גבול לתוך בית עסק ולבצע גניבה. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם והאחרים הגיעו לבית העסק באישון לילה כשהם רעולי פנים ומצוידים בלומים, ובנסיבות אלה חתכו מנעולי מכולות שהיו במקום ומנעולי דלתות פנימיות וכן שברו שבע מצלמות אבטחה, וגנבו רכוש רב בשווי מוערך של כ- 17,500 ש"ח, הכולל שני מסכי טלוויזיה, כסף מזומן בסך של כ- 8,000 ₪, כלי עבודה רבים ומפתחות רכב. הנאשם והאחרים נמלטו מפני שני שוטרים שהגיעו למקום, אולם הנאשם נתפס. בהינתן כך, ואיני מקבל גרסאותיו השונות של הנאשם בפני שירות המבחן, הרי שהנאשם פעל יחד עם אחרים באופן מתוכנן ומתוחכם דיו כדי ללמד על חומרת המעשים. כמו כן, ניכר כי חלקו של הנאשם היה עיקרי ומרכזי לפי שהוא זה שהחזיק בסכין, פלייר פטנט, כפפות וגז מדמיע. מתוך כך אף נלמדת חומרה נוספת לפי שהנאשם נערך אף לפגיעה בחיי אדם במטרה לבצע את זממו. באשר לסיבה שהביאה את הנאשם לבצע את העבירות טען הנאשם בפני

שירות המבחן כי בהיותו הבכור מבין אחיו הוא זה הנוטל אחריות לכלכלת משפחתו הכוללת את אמו ואחיו ואת אשתו וילדיו וכי ביצע את המעשים בשל מצוקה כלכלית.

באשר למדיניות הענישה הנהוגה, עיון בפסיקה ילמד כי על פי רוב במקרים בהם הורשעו נאשמים בעבירה של הסגת גבול פלילית ובעבירות רכוש הוטלו עונשים ממשיים ומרתיעים בהתחשב בין היתר בחומרת הנזק ותוך שבתי המשפט מדגישים שוב ושוב את ההכרח במיגור תופעת עבריינות נגד רכוש. בהקשר זה אפנה לרע"פ 9043/14 **ברששת נ' מדינת ישראל** (ניתן היום 18.1.15), רע"פ 3021/14 **ספיר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 13.5.14), עפ"ג (מחוזי ב"ש) 47551-07-10 **טייב ואח' נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 10.11.10), ת"פ 14190-05-13 **מדינת ישראל נ' שושן** (ניתן ביום 14.1.14), ת"פ 57014-12-13 **מדינת ישראל נ' דנילוב** (ניתן ביום 22.6.15).

בהתחשב בכל אלה הפרמטרים, אני סבור כי מתחם העונש ההולם את העבירות שביצע הנאשם נע בין מאסר בפועל למשך חודשים ספורים לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

באשר לעונש הראוי לנאשם בגדרי מתחם זה, התחשבתי באלה: בגילו של הנאשם, בעול הכלכלי המוטל עליו כאב לשלושה ילדים קטינים וכבן בכור במשפחת מוצאו, ומתוך שאני מקבל התרשמות שירות המבחן כי הנאשם מסור למשפחתו ודואג לפרנסת בני משפחתו. כמו כן התחשבתי בנסיבות חייו הקשות של הנאשם כפי שפורט בתסקיר, וכן בעובדה כי הודה וחסך זמן שיפוטי. יחד עם זאת התחשבתי בכך ששירות המבחן התרשם שהנאשם מתקשה בלקיחת אחריות על מעשי העבירה שביצע ושולל כל קושי ונזקקות טיפולית, כמו גם בגרסאות השונות שמסר אודות מידת מעורבותו במעשים, בעברו הפלילי הכרוך בהרשעה בגין עבירה של החזקת סכין ובמאסר מותנה שלא הרתיע הנאשם מלבצע עבירה דומה יחד עם עבירות נוספות.

באיזון הראוי בין כל אלה השיקולים הצריכים לעניין, אני סבור כי יש להשית על הנאשם עונש מוחשי לתקופה שאינה קצרה שיהיה בו לבטא את חומרת מעשיו.

כפי הצהרת הצדדים באשר להסדר הטיעון, ככל שהיה הנאשם עומד בתנאי ההסדר אזי מן הסתם עונשו היה מאסר בעבודות שירות. העובדה שאין הנאשם עומד בתנאי ההסדר וממילא המתווה העונשי למאסר בעבודות שירות לכאורה אינו חל, אז אף על פי כן, שקלתי עונש זה אלא שמצאתי כי בנסיבות המקרה אין זה עונש הולם. מעשי הנאשם חמורים. הנאשם היווה חוליה בתוך כנופיה ששמה לה למטרה לבצע גניבה רחבת היקף בבית עסק תוך גרימת נזק חמור ובמטרה להפיק רווח כלכלי על חשבון רכושו של אדם העמל עבור פרנסתו. על הענישה בנסיבות חמורות אלה להגשים תכליות של גמול והרתעה, במיוחד כאשר לפני נאשם אשר הביע עמדה אמביוולנטית ובלתי קוהרנטית באשר לאחריותו לביצוע המעשים ואשר לא מצא לנכון ליטול ההזדמנות להסתייע בשירות המבחן על מנת להפחית הסיכון להישנות מעשים דומים מצדו בעתיד.

לאור האמור לעיל, אלה העונשים אשר אני משית על הנאשם:

אני מורה על הפעלת המאסר המותנה למשך 3 חודשים שהוטל על הנאשם על פי גזר דין מיום 6.7.14 בת"פ (שלום ק"ג) 12680-01-14 בגין הרשעתו בעבירה של החזקת סכין.

אני גוזר על הנאשם בגין הרשעתו בתיק זה עונש של 7 חודשי מאסר בפועל.

מתקופת המאסר ינוכו ימי מעצרו של הנאשם מיום 5/4/2016 עד 8/4/2016.

עונשי המאסר ירוצו בחופף באופן בו תקופת המאסר הכוללת שירצה הנאשם תהא 7 חודשי מאסר בפועל.

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יבצע הנאשם עבירה מן העבירות בהן הורשע.

אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלון בסך של 3,000 ש"ח. בקובעי פיצוי בגובה זה התחשבתי במצבו הכלכלי של הנאשם ובעובדה כי הוא עומד לדין שעה ששותפיו לעבירות לא נתפסו.

אני מורה על הפעלת ההתחייבות בסך ₪ 4,000 שהתחייב בה הנאשם בת.פ. 12680-01-14.

נוכח העובדה שגזרתי על הנאשם עונש מאסר בפועל אני מורה כי הפיצוי וההתחייבות ישולמו ב- 10 תשלומים שווים, חודשיים ורצופים כאשר הראשון יהיה ב- 1/5/2017.

מטעם זה אף איני מוצא לגזור על הנאשם חובה בתשלום קנס בנוסף.

עותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

מוצגים - ייעשה בהם על פי הדין.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום ו' חשוון תשע"ז, 07/11/2016 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , שופט בכיר

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני נעתר לבקשת עיכוב ביצוע עונש המאסר עד למועד שלהלן.

אני מורה על עיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל בלבד, דהיינו אך ורק רכיב עונשי זה. למען הסר ספק, יתר מרכיבי העונש, לרבות ובמיוחד עונשי המאסר המותנים בעינם עומדים ויחולו מהיום. כמו כן, מובהר ומודגש בזאת כי ככל שהנאשם יחל בריצוי עונש מאסר אזי תקופת התנאי תיפסק ותחודש לאחר שחרור הנאשם ממאסר.

על מנת להבטיח התייצבות הנאשם לריצוי עונש המאסר, אני מורה כי הערבויות לפיהן שוחרר הנאשם בתיק מ"ת 8870-04-15 יחולו להבטחת התייצבות הנאשם לריצוי עונש מאסר.

אני מורה על עיכוב יציאת הנאשם מן הארץ.

הנאשם יתייצב למאסרו בבית סוהר "הדרים" ביום 25/12/2016 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון".

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

עם התייצבות הנאשם לריצוי מאסרו או על פי החלטה אחרת יהיה מקום לשחרר הערובה הכספית שהופקדה בתיק מ"ת הנ"ל אזי נוכח הסכמת הנאשם מפי בא כוחו יועבר הפקדון הכספי על חשבון ההתחייבות והפיצוי. ככל שתהיה יתרה, אזי תשולם על פי הוראות גזר הדין.

ניתנה והודעה היום ו' חשוון תשע"ז, 07/11/2016 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , שופט בכיר

הוקלדעלידייפעתמינאי